

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Archiepiscopatus de littera T. cap. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Archiepiscopatus de litera T.

Tharantasienses in Burgundia. Cap. XXXII.

Dumnus Edoardus, Philippi Pedemontium Princis filius, ex Monacho Benedictino, Abbe Seclusae, & Sedunensi Episcopo ac Bellicensi, Metropolitanæ Tharentaliensi Ecclesiae præpositus, ab ea demum ad Cardinalatus dignitatem ascendere meruit. Obiit anno 1390. mense Februarii, Musterii sepultus. *Pingonius in Arbore Sabaudica, gradu 22.*

Toletani, in Hispania.

Sanctus Bernardus, Gallus, Agenensis, de oppido Saluiate, Monachus S. Aurentii Auxitani congregationis Cluniacensis; deinde Abbas Sanctorum Facundi & Primitui in Hispania: Toletano Curiate, de manibus Maurorum, ab Alphonso VI. Rege Castellæ & Legionis, recuperata, eodem petente, primus Archiepiscopus Toletanus, totiusque Hispaniae Primas, ab Urbano Papa II. & Monacho, creatus; consecrationem accepit anno Domini 1095. die, decimoquinto calendas Ianuarii, Rege, Regina, ac vniuerso Populo presentibus, & electionem eius approbantibus. Sedit in Pontificatu annos 44. quo temporis spatio rem Ecclesiasticam mirabiliter auxit, populum sibi creditum sua doctrina in fide confirmauit, exemplo suo multos adiuam veritatis reduxit, & tamen bonis operibus plenus, & miraculis coruscus, in Christo obdormiuit anno Domini 1139. quarto nonas Aprilis, inter numerum Sanctorum regatus. *Rodericus Toletanus, de rebus Hispanie, lib. 7. c. 4. & lib. 6. c. 24. 25. & 27.*

D. Ferdinandus Conaruuius Abbas, ordinis Sancti Benedicti, Sanctio a Mauris occiso anno 1275, eidem in Archiepiscopatu succedit, præfuitque annis sex; sed postea a Summo Pontifice amatus, Gonfaluio locum cessit. *Io. Mariana de reb. Hisp. lib. 14. c. 1.*

Tolofani in Gallia.

Sanctus Siluinus, Gallus, Taruanensis, Monachus cœnobii Diuini Bertini in pago Audomarensi, & deinde Archiepiscopus Tolosanus, vir admirandæ sanctitatis: obiit anno Domini 715. in Monasterio Alciacensi, quod S. Siluini uocatur, die 17. Februarii; cuius corpus quiescit in S. Bertino. *Molanus in indiculo.*

Sanctus Erem-

Sanctus Erembertus, uel Herebertus, Gallus, Monachus, & Abbas Monasterii Fontanellæ, & Archiepiscopus Tolosanus; uir doctrina, & conuersatione ualde honorabilis, cuius sanctitas multorum miraculorum testimonio noscitur approbatâ, a morte inter sanctos referri metuit. Obiit die trigesimo Aprilis. *Tritt.lib.4.c.229.*

D. Durandus de Bredon, Gallus, Monachus Monasterii Cluniacensis, deinde Abbas Moysacensis, & ad extreum Archiepiscopus Tolosanus, sua doctrina egregie uineam Domini expurgauit, & in conuersatione sua, populis suis, religionis exempla monstrauit. *Chronicon Cluniac.MS. & Trittemius, lib.4.c. 247.*

Tranenses, in Apulia.

D. Cosimus de Melioratis, Vrsinus Romanus, Monachus, & Abbas coenobii S. Mariæ de Farfa, creatus Archiepiscopus, & S.R.E. Card. a Sixto Papa IIII. anno 1480. sequenti diem obiit, vndeclimo calendas Decembribus, in suo Monasterio sepultus. *Franciscus Sanctorius lib.1. Illustr.uir. Familia Vrsina, & Pannin. in epitome Pont.Rom.*

Treuerenses in Germania.

Sanctus Nicetus, siue Nicetius, Monachus, & Abbas Sancti Maximini Treuerensis, Archiepiscopus creatus, officium suum strenue, ac diligenter executus est, in tantum ut ipsi Regi Clotario, terrori esset; a quo tandem in exilium actus, postmodum a Sigeberto Rege renocatus, cum gloria & honore suæ sedi restitutus est. Migravit a seculo anno Domini circiter 570. uel paulo post, & in Monasterio suo S. Maximini sepultus est, die Calendarum Octobris, cuius sepulchrum diuinis miraculis illustratur. *Gregorius Turon. de vita pat. c.17. Petrus Cratepolius de episcopis Germaniae, & alij.*

56. Sanctus Basinus, Austrasius, Gallus, Clodulphi Ducis Austrasiae filius, Monachus, & Abbas S. Maximini, Treueris, Archiepiscopus factus, nobilitatem generis, fide & bonis moribus exornans, omnibus prodesse, & nemini nocere studuit; & tandem miraculorum gloria illustratus, uolauit in celum, die quarto nonas Martii, Floruit anno Domini 640. *Trittemius lib.4.c.70. & alij.*

57. Sanctus Luthuinus, siue Luduinus, uel Louiuinus, Austrasius, Gallus, Geruini Lotreichii Ducis filius, Clodulphi Austrasiae Ducis ex Gunza filia, & S. Basini ex sorore, nepos, monachus, & Abbas Monasterii Mediolacensis, quod ipse propriis sumptibus in confinibus Austrasiae, quæ nunc Lotharingia, super Saroam flum, in diœcesi Treuerensi, construxerat, in eoque uitam postmodum duxerat monasticam, Auunculo suo immediatè succedens, sua la-

cripsi-

etissima conuersatione, & religiosa uita, multos dispersos greges ad caulas reuocauit. Obiit tertio calendas Octobris, et albo Sanctorum adscriptus est. Claruit anno Domini 670. uel circa. *Trittemius*, lib. 4.c.72. & alij.

59 Sanctus Hildulphus, siue Hidulphus, Monachus, Archiepiscopus, auctore Pipini Frâcise Regis, creatus, inter multa bona quae operatus est, Monasteriorum ædificationi operam dedit: & in primis coenobium S. Maximini, iam veruitate penè collapsum ex integro restaurauit, & tantum reddituum reliquit, ut sufficeret centum monachorum alimentationi. Tria itidem alia monasteria in saltu Vosagi construxit, in quorum uno, Episcopali cura relicta, Abbas effectus, in eodem ad mortem usque miraculis claruit. Obiit quinto Idus Iulij, & in Monasterio suo sepultus est. Vixit anno Domini 750. *Trittemius* lib. 4.c.74. & *Cratepolius*, & alij.

60 D. Viomadus, monachus, & Abbas S. Maximini Treueris, Archiepiscopalem dignitatem sua proutidetia, exornare studuit, & multa ad eam rem pertinentia, a Pipino & Carolo Regibus, quibus erat percarus impetravit. Floruit eorum temporibus & viuebat adhuc anno Domini 808. *Trittemius* lib. 4.c.77.

61 D. Richboldus, monachus, & Abbas monasterii S. Dionysii Mediolacensis, Viomado surrogatus, in ecclesiastica gubernatione strenue admodum se gessit: Floruitque ut ex ratione temporum apparet anno Domini 812. *Trittemius* lib. 4.c.79.

62 D. Vuasso, monachus & Abbas S. Dionysii Mediolacensis, ut Richboldo in regimine Abbatiae successerat, ita & Archiepiscopatu succedere meruit, circa annum Domini, ut temporis ratio probat, 820. uel paulo post. *Trittemius* lib. 4.c.80.

63 Beatus Hamularius fortunatus, Gallus, monachus Luxouienis in Burgundia, & S.R.E. Cardinalis creatus anno 830. postmodum Vocuando presule mortuo anno 835. Archiepiscopus renuntiatus, fuit in ea potestate annis plus minus. 16. Vir fuit, doctissimus, & ad regimen Ecclesie aptus & idoneus. Obiit non sine opinione sanctitatis anno Domini 851. *Trittemius* lib. 4.c.82. *Belforest*. & alij. De nominis eius uaria pronuntiatione, lectio neque legitima, uide *Hittorium* in prolegomenis ad scriptores de diuinis officiis.

64 D. Hetti, siue Hittus, monachus, & Abbas Monasterii S. Dionysii Mediolacensis, creatus anno Domini 851. quem Trittemius mortis eius computat, præfuit Ecclesie annis 37. Vir deuotus & pius cum esset, diuina reuelatione admonitus, ossa S. Castoris de Carden,

den, transtulit in Confluentiam, ubi adhuc requiescunt. Obiit bōnis operibus cumulatus anno domini 884, & in Monasterio S. Mattheiæ extra Treuerim sepultus est. *Trittemius lib. 4. c. 83.*

67 D. Bettolphus, monachus & Abbas S. Dionysii Mediolacensis, Archiepiscopali dignitate ornatus, in locum Hettii, Ecclesiastice libertatis, & immunitatis acerrimus defensor extitit, & anno 895. regiminis sui undecimo diem obiit. *Trittemius lib. 4. c. 90.*

68 D. Ratbodus, siue Rathotus, monachus ipse & Abbas Monasterii Sancti Dionysii de Metheloch, seu Mediolacensis, ecclesie Treverensi anno 895. prælatus, sua potentia, & virtute Ecclesiam suam multis bonis temporalibus nobiliter ditauit. Suo iussu Regino Prumiensis Abbas, duos libros decretorum edidit, quos, de Christiana religione prænotatos, eidem dedicauit. Obiit circa annum domini 900. *Trittemius lib. 4. c. 94.*

Turonenses, in Gallia.

D. HILDEBERTVS, Gallus, monachus cœnobii Cluniacensis, & S. Hugonis Abbatis discipulus, ex Episcopo Cœnomanense, creatus Archiepiscopus Turonensis circa annum domini 1106. Vir fuit illius stris, & deuotissimus, & poeta sui temporis non cōtempnendus. Scripsit eleganti metro ualde pulchram, & vtilem expositionem,

Super toto missæ officio, lib. 1. Hic excusus est Venetiis in 8. anno 1572, in speculo missæ, & Romæ cum aliis scriptoribus de officiis diuinis in folio.

De suo exilio, lib. 1. Nuper eram locuples.

De miseria huius vitæ, lib. 1.

Epistolarum, Hymnorum, Orationum, & Epitaphiorum, li. 1.

De vita S. Hugonis Abbatis Cluniacensis magistri sui, lib. 1. qui est Cluniaci. MS.

D. SYMON de Maille, Gallus, monachus, & Abbas de Loroux, creatus anno domini 1560. ut refert *Belforest. in Cosmographia, in us tempore adhuc uiuebat.*

Tyrienses in Syria.

1 D. GVLIELMVS, Anglus, monachus, & Prior Monasterii Sancti Sepulchri Hierosolymis, creatus est primus Tyri Archiepiscopus, circa annum domini 1130. Obiit autem anno 1135. regiminis sui. *Gul. Tyrius lib. 13. c. 23. & lib. 14. c. 11.*

2 D. FVLCHERIVS, Aquitanus, Gallus, ex canonico regulari, monachus & Abbas Monasterii Cellæ nouæ, deinde monachus S. Sepulchri, postmodum Gulielmo substitutus, annis 12. illam prouinciam

ciam administravit; a qua ad Hierosolymitanam transiens; tandem
obiit anno 1158. *Tyrus lib. 14. c. 11. & lib. 16. c. 17.*

Archiepiscopatus de littera V.

Viennenses in Gallia. Cap. XXXIII.

Anctus Catoldus, alias Cadoldus, uel Caldeolus, sive Landalenus, monachus, & Abbas Monasterii Grimaniensis in ciuitate Vienna; in omni sanctitate plebem sibi commissam gubernauit, multorumque pater cœnobiorū fuit, & cōcilio Cabilonensi prouinciali, anno 658. celebrato interfuit, cui & subscriptis. Vixit tempore Clodouei secundi, Regis Franciæ. Obiit decimo nono calendas Februarii.

Auctor uitæ S. Clari Abbatis, apud Surium die primo Ianuarij.
D. GVIDO, Burgundus, Gallus, Gulielmi Burgundiæ Comitis filius, monachus Monasterii de Falleri in Gallia, in officio sibi cōmisso, ita se laudabiliter gessit, ut Gelasio Papæ II. in monasterio Chiniacensi defuncto, dignus fuerit succedere, anno domini 1119. Hieronymus Plata de bono status religiosi lib. 2. c. 18. & alij.

De quibusdam Archiepiscopis, qui Archiepiscopatu relieto ordinem Diuini Benedicti Nigrorum ingressi sunt. Cap. XXXIV.

RCHIEPIS.COPVS quidam Consentinus, a Rogerio Siciliæ Comite Archiepiscopatu deiectus, & monachus Casinensis effectus, non longe post Paschale Papa II. & Abbatem Casinensi permittentibus habitum reiecit. *Chron. Cas. lib. 4. c. 51.*

S. MATVS, Gallus, XXII. Senonensis, Archiepiscopus anno regiminis sui 13. Christi 685. ab Ebroino Magistro Equitum in exilium pulsus, ad S. Maurontum confugiens habitum sanctæ religionis in cœnobio Broylo de manibus eius suscepit, a quo & fratribus Abbas datus, in sanctitate diem clausit anno 690. die 13. Septembris. *Auctor uitæ eius apud Surium tomo 5.*

S. GISLENVS, Atheniensis Græcus, monachus Basilianus, & Athene-